

Kitekint? - Miért marad le Európa?

2011 december 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Amerika és Európa 18 vezet? közgazdásza közös kötetben próbál válaszolni arra a kérdésre: miért marad le Európa, különösen Franciaország, Németország és Olaszország a globális versenyben?

Úgy t?nhet, hogy az elmúlt 200 év Európáé, de ebb?l csak 20 év igazán a kontinentális európai nagyok

sikertörténete. Az angol ipari forradalmat az 1900-as évek végére átvette ugyan a kontinens, de 1900-ra az Egyesült Államok már elhúzott Európa mellett, majd a második világháború végére óriási fölénybe került Európával szemben.

1955 és 1975 között a kontinentális Európa felzárkózott az USA fejlettségi szintjére, mert átvette az amerikai technológiákat, költségel?nye volt, és nagy tömegben álltak munkába dinamikus fiatal nemzedékek az európai nagy országokban. Amerika közben bajba került, úgy t?nt, hogy veszít a japán és német versenytárssal szemben, de fordítva történt. Európa az 1970-es évek végét?l már újból lemarad Amerikával szemben, mert korábbi húszéves diadalmas felzárkózásán felbuzdulva akkor építi ki az igen költséges jóléti államot, amikor már Amerika, Anglia és a többi angolszász ország éppen fordítva jár el: a vállalkozások és a t?ke javára rendezi át az állam m?ködését.

1975 után Európa lemarad a növekedési, foglalkoztatási és munkanélküliségi versenyben, 1995 után már az amerikai termelékenységgel sem tud lépést tartani. Amerika a munkát, Európa a szabadid?t és az életmin?séget választja: "az amerikaiak azért élnek, hogy dolgozzanak, az európaiak azért dolgoznak, hogy éljenek".

A kis európai országok jobban teljesítenek, mint a francia, német és olasz gazdaságok: a skandinávok, a svájci, a cseh, az osztrák vagy a lengyel gazdaság dinamikája jobb, mint a nagyoké. A családi kisvállalatok jobbak, mint az európai nagyvállalatok, de Európa így is lemarad az Egyesült Államok, a volt angol gyarmatok és az ázsiai kistigrisek mögött.

Szerz?ink a f? okot abban látják, hogy a nagy európai országokban gyenge a vállalkozó szellem, a kockázatvállalási hajlam, a megújulási képesség. Európa jó a konszolidációs id?szakokban, de nem er?s, amikor a technológiai forradalom és a küls? kihívások miatt meg kell újulni.

Jól jön nekünk a figyelmeztetés: ha csak Európát követjük, biztosan lemaradunk a globális versenyben, mert Európa is lemarad. Nekünk vegyesen kell alkalmaznunk az amerikai, ázsiai és európai jó példákat: egyik sem lehet kizárólagos, mert egyik sem mi vagyunk. Európában élünk európai polgárként, de angolszász értékrenddel rendelkezünk, tehát az európai társadalmaknál er?sebben szeretnénk gyarapodni, nem t?rjük a szabadságunk korlátozását, és az ázsiai társadalmakhoz hasonlóan er?s bennünk a gyermek és a család utáni vágy.

Európa akkor volt sikeres, amikor átvette a legfejlettebb amerikai technológiákat: nekünk is ezt kell tennünk. Akkor sikerült, amikor dinamikusan gyarapodott a népesség: demográfiai fordulatra van szükség, mert egymillió gyermek hiányzik a magyar családokban.

A családi kisvállalkozásoknak sikerült, tehát t?két, hitelt, tudást és piacot kell adnunk a magyar családi vállalkozásoknak. A kis európai országok sikerrel újultak meg, mert kisebb bels? ellenállást kellett legy?zniük: kövessük az ír, norvég, finn, svéd, cseh, osztrák strukturális reformokat. A jóléti állam túlzásaira nincs pénzünk, de a magas min?ségi közjavakat szolgáltató államra igen: gyökeresen alakítsuk át az oktatást, szakképzést, egészségügyet és a segélyek világát. Tanuljunk az európai nagyok hibájából, hiszen Németországban a legmagasabb a képzetlenek munkanélkülisége: adjunk közmunkát a társadalom képzetlen több százezres tömegének. Vegyük át a sikeres chilei, új-zélandi, kanadai, dél-koreai, szingapúri és tajvani megoldásokat. Ne zárjuk be magunkat Európába: építsünk er?s kapcsolatokat a feljöv? kínai, indiai és brazil gazdasággal.
Matolcsy György, hetivalasz.hu

Ajánló